

Valosuunnittelijana rockfestivaalilla Suomessa – pitkätukka vai baskeripää?

Taidetta, taloutta ja teknologiaa

RIKU KAUPPINEN

VALOSUUNNITTELUN MAISTERIOHJELMA

Valosuunnittelijana
rockfestivaalilla Suomessa –
pitkätukka vai baskeripää?

Taidetta, taloutta ja teknologiaa

RIKU KAUPPINEN

TIIVISTELMÄ

Päiväys: 14.10.2014

TEKIJÄ Riku Kauppinen	KOULUTUS- TAI MAISTERIOHJELMA Valosuunnittelun maisteriohjelma		
KIRJALLISEN OSION / TUTKIELMAN NIMI Valosuunnittelijana rockfestivaalilla Suomessa – pitkätukka vai baskeripää?	KIRJALLISEN TYÖN SIVUMÄÄRÄ (SIS. LIITTEET) 60 s.		
TAITEELLISEN / TAITEELLIS-PEDAGOGISEN TYÖN NIMI Provinssirock 2006/Alice In Chains Taiteellinen osio on suoritettu TeaKissa ☐ Taiteellinen osio on suoritettu muualla (tekijänoikeuksista on sovittu) ☒			
Kirjallisen osion/tutkielman saa julkaista avoimessa tietoverkossa. Lupa on ajallisesti rajoittamaton.	Kyllä ☒ Ei ☐	Opinnäytteen tiivistelmän saa julkaista avoimessa tietoverkossa. Lupa on ajallisesti rajoittamaton.	Kyllä ☒ Ei ☐
<p>Toimin Provinssirock 2006 -festivaalin päälavan valosuunnittelijana, johon suunnittelin ja toteutin taiteellisen loppuyöni. Tämä loppuyöni kirjallinen osio kuvaa valosuunnittelun haasteita rockfestivaalilla useammasta lähestymiskulmasta. Tuotantoprosessin laaja-alaisuus vaatii tarkastelemaan tuotantoa niin taiteen, talouden kuin teknologiankin kannalta. Tarkastelemalla kutakin osa-aluetta itsenäisesti, mutta toisiinsa vahvasti vaikuttavina elementteinä, kokonaiskuva hahmottuu tuoden esiin myös ne keskinäiset riippuvuudet, joita työssäni kohtasin. Taiteellisen suunnitteluprosessin kuvauksessa avaan ajatteluni ja lähestymistäni ensisijaisesti koko festivaalin näkökulmasta ja toissijaisesti yksittäisen esiintyjän kannalta. Valosuunnittelijana luomani kehys toimii kaikkien esiintyvien taiteilijaryhmien visuaalisuuden pohjana ja peruslavasteena niin auringonpaisteessa kuin illan hämärässäkin.</p> <p>Talouden realiteettien hallinta ja niiden mukanaan tuomat määreet taiteellisessa työssä sekä varsinaisessa tuotannossa kaluston, miehistön ja aikataulun suhteen kuuluivat olennaisena osana tähän työhöni. Monivuotiset kaupalliset sopimukset teknisestä toteutuksesta luovat festivaalille perusbudjetin, josta poiketaan ainoastaan artistikiinnitysten erityisvaatimuksista johtuen budjetoimalla lisää rahaa ja muita resursseja, mikäli maksaja löytyy.</p> <p>Teknologiaa tarkastelen teknisen suunnittelun sekä turvallisuuden kautta ja mikä suhde teknologialla on produktion eri osa-alueiden odotusten ja vaatimusten täyttämiseksi.</p> <p>Varsinaisen teknisen tuotannon puran eri vaiheisiin esisuunnittelusta purkuun. Taiteellisen suunnittelun purkaminen tekniseksi suunnitteluksi ja käytännön toteutukseksi tilapäiseen esiintymistilaan ulkoilmassa luo omat haasteensa. Kaikkien ratkaisujen tulee ensisijaisesti olla turvallisia. Tuotannon toteutumista lähestyn päiväkirjamaisesti käyden läpi nähtyjä ja koettuja tapahtumia laitteiston pakkaamisesta rakentamisen kautta tunnelmiin ja tapahtumiin kustakin erilaisesta festivaaliviikonlopun päivästä.</p> <p>Taiteellisena loppuyönäni oli festivaalin pääesiintyjän, Alice In Chains -yhtyeen valosuunnittelu ja toteuttaminen perjantai-iltana. Alice In Chains -tuotanto antoi vain nimellisen ohjeistuksen ennen festivaalia heidän visuaalisuuteensa liittyen, joten minulla oli vapaat kädet luovuudelle. Varsinaisena tapahtumapäivänä kohtasin kuitenkin vain hetkeä ennen keikkaa odottamattomia haasteita. Kuvaan ajatuksiani tässä kohtaa puhtaasti subjektiivisesti ja omien tuntemusteni kautta.</p> <p>Lopuksi analysoin kokemusteni pohjalta omaa rooliani osana tuotantoa.</p>			
ASIASANAT Valosuunnittelu, teatteritekniikka, rockfestivaali, tuotanto			

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	10
TAIDETTA	11
<i>Taustaa</i>	11
<i>Mittakaava</i>	12
<i>Pyhätöstä katedraaliin</i>	12
<i>Suunnitteluprosessi</i>	13
TALOUTTA	16
<i>Laitteita löytyy– henkilökuntaa ei niin helposti</i>	16
<i>Aika resurssina</i>	17
<i>Tulostavoitteet</i>	17
TEKNOLOGIAA	18
<i>Tekninen suunnittelu</i>	18
<i>Turvallisuus</i>	18
<i>Lavarakennelma ja ripustaminen</i>	18
<i>Laiteolympialaiset</i>	19
<i>Laitteet</i>	20
TUOTANTO	21
<i>Suunnittelu</i>	21
<i>Esituotanto</i>	22
<i>Ennakko-ohjelmointi</i>	22
<i>Crew</i>	23
<i>Logistiikka ja majoitus</i>	23
<i>Pakkaus ja lastaus 5.-12.6.2006</i>	24
<i>Rakennus/Tiistai 13.6.2006</i>	24
<i>Rakennus/Keskiviikko 14.6.2006</i>	25
<i>Rakennus ja ohjelmointi/Torstai 15.6.2006</i>	26
PERJANTAI 16.6.2006	31
ALICE IN CHAINS 16.6.2006	33
LAUANTAI 17.6.2006	45

SUNNUNTAI 18.6.2006	52
<i>Purku 18.6.2006</i>	55

EPILOGI 19.6.2006	57
JOHTOPÄÄTÖKSET	58
KIITOKSET	59
LIITE 1. KALUSTOLUETTELO	61
LIITE 2. VALOKARTAT	64
LIITE 3. ESIINTYMISAIKATAULUT	66
LIITE 4. AIC SET LIST	68

Valosuunnittelijana rockfestivaalilla Suomessa – pitkätukka vai baskeripää?

JOHDANTO

Rock-festivaali, Suomen suvi ja valosuunnittelu ovat yhdistelmänä sekoitus taidetta, teknologiaa ja taloutta.

Provinssirockin päälava on useiden vuosien ajan ollut kaksisuuntainen ikkuna. Toisaalta se on Suomen suurin rockfestivaalilava, toisaalta se on näyteikkuna ulkomaalaisille artisteille suomalaisesta ammattitaidosta elävän musiikin haasteellisessa maailmassa. Festivaalin järjestelyistä vastaa SELMURY, Seinäjoen Elävän musiikin yhdistys.

Tapahtuman koko on kävijämäärältään pysynyt kokolailla vakiona, noin 6000 kävijässä kolmen päivän aikana. Tapahtumapaikkana on Törnävän saari ympäristöineen Seinäjoella. Kaikkiaan festivaaleilla on neljä lavaa; Päälava, Telta, Saarilava ja Rekkalava. Artistit ja alue-esiintyjät tulevat suurelta osin Suomesta. Pääesiintyjät ovat yleensä ulkomaalaisia "isoja nimiä". Kilpailu ulkomaalaisista artisteista on kovaa Euroopan laajuisesti ja on huomattavan vaikeaa saada nimiartisteja esiintymään logistisesti varsin haastavan matkan päässä olevalla pienellä eteläpohjanmaalaisella paikkakunnalla. Logistisista ongelmista johtuen ulkomaalaiset artistit saapuvat tyypillisesti esiintymään hyvin rajoitetulla omalla tuotannolla. Tästä johtuen paikallisen teknisen laitteiston soveltuvuus artistien tarpeisiin on äärimmäisen tärkeää. Mies, jakkara, haitari ja kossupullo -ajasta on kuljettu pitkä matka paksuihin ridereihin, joissa jokainen vierailevan artistin tuotannon osa on dokumentoituna yksityiskohtaisesti. Myös kotimaisten artistien ridereiden täyttäminen on yhtä tärkeää. Teknisen palvelun tuottajan vastuulla on tarjota ammattimainen laitteisto ja henkilökunta vierailevien artistien esiintymisen mahdollistamiseksi yhteistyössä näiden henkilökunnan kanssa.

Ajallisesti festivaali sijoittuu juhannusta edeltävään viikonloppuun.

TAIDETTA

Taustaa

Yleisön edessä esitettävän musiikin alalaji rock-musiikki on 50-luvun lopun nuorisomusiikista alkunsa saanut uusimpia esittävien taiteiden tulokkaita. Rock hakee oman tilansa länsimaisen kulttuurin alueella glamourin, kunnian ja sankarimyyttien kautta. Autotallista stadioneille –tarinat kiehtovat kulttuurinkuluttajain mieliä ja luovat kehykset illuusiolle ikuisen nuoruuden säilyttämisestä. Rock koetaan kotona ja keikoilla yhteisöllisenä, joskus jopa hurmoshenkisenä kokemuksena.

Usein kuulee puhuttavan tietyistä esiintymispaikoista jonkinlaisina ”rock-pyhättöinä”. Tavastia Helsingissä on tästä mitä parhain esimerkki; vuosikymmenestä toiseen ihmiset kerääntyvät kuulemaan kuloisenkin saarnaajan sanaa illasta toiseen.

Provinssirockin päälava on Suomessa muusikoiden ja yleisön suuresti arvostama, klassikon aseman saavuttanut esiintymislava. Työskentelin Provinssirockin päälavan valosuunnittelijana 1997-2000 ja 2004-2006, ja olen saanut olla näköalapaikalla osaltani kehittämässä päälavaa niin taiteellisesti kuin teknisestikin. Päälava on vuosien saatossa kasvanut puutteellisesta ja pienestä puurakennelmasta kansainvälisesti hyväksytyksi isoksi lavaksi. SELMU teki vuonna 2000 suurinvestoinnin rautarakenteiseen lavaan. Lava rakennetaan ja puretaan vuosittain tapahtumaa varten. Lavan rungon rakenneratkaisuissa alusta asti oli olennaista myös valosuunnittelun tarpeet. Tukirakenteiden kaaret tuovat lavalle muodon, johon on helppo suunnitella moniulotteisia pintoja ja kiinnostavia valon suuntia.

Auringon paistaessa kesäisessä Suomessa suurin osa päälavan artisteista esiintyy kirkkaassa ja kauniissa hitaasti idästä länteen lipuvassa etuvalossa. Kunkin illan kaksi viimeistä esiintyjää pääsevät esiintymään hämärää etäisesti koskettavassa kesäyössä. Sadepäivän sattuessa kohdalle valoisan ja hämäränhyssyn ero ei ole aivan yhtä jyrkkä ja etuvaloa tasoitellaankin jo päiväsaikaan keinovaloilla.

YLE lähettää päälavalta ainoastaan radio-ohjelmaa, joten tällä ei olisi valosuunnittelun kannalta taiteellista merkitystä.

Mittakaava

Yleisön edessä esiintyvän ihmisen mittakaava on muuttumaton. Musisoiva taiteilija tai taiteilijaryhmä on pituutensa mittaisia riippumatta ulkomusiikillisista seikoista, kuten esiintymislavan koosta tai katsojien määrästä. Esiintyvän taiteilijan ego on toki monesti isompi kuin hänen esiintymispaikkansa ja yleisönsä – tai työpaikkansa - miten asian nyt haluaakin nähdä ja kokea. Tämä mittakaavakysymys asettaa oman haasteensa siirryttäessä isoille esiintymislavoille ja esiinnyttäessä suurille yleisöille. Miten yksilöllinen ja intiimi taidekokemus voidaan tuottaa kahdellekymmenelle tuhannelle ihmiselle samaan aikaan, jopa satojen metrien päähän?

Pyhätöstä katedraaliin

Vuoden 2006 Provinssirockin päälavan valosuunnittelun taiteellisena lähtökohtana oli ajatukseni ulkoilmakatedraalista ja sen alttarista. Luonnonvalon ja keinovalon yhdistäminen päiväkeikoissa ja toisaalta illan pääesiintyjien valoshow edellyttävät kahta hyvin erilaista lähestymistä valosuunnitteluun.

Pohdin aluksi katedraalille tyypillisiä valonlähteitä ja valon suuntia. Suora luonnonvalo, ikkunoiden lasimaalausten läpi siivilöityvä valo, kyntteliköt, kaikki tunnistettavat peruselementit löytäisivät luontevasti varmasti paikkansa, mutta miten saada aikaan myös tyhjää tilaa, pimeyttä?

Palasin ohjenuoraani valosuunnittelussa: ”Re-defining the Space in time”. Täydellisissä olosuhteissa, kooltaan äärettömään ja täysin valottomaan tilaan, valonlähteen alkaessa tuottamaan valoa millä tahansa nousunopeudella, tila määrittyy valonlähteen tuottaman valon kautta määritellyssä ajassa.

Tästä ideaalitalanteesta pystyisin hyödyntämään ainoastaan osan johtuen ulkoisista tekijöistä. Luonnonvalo on muuttuva, orgaaninen ja osin ennustamaton osa tätä produktiota ja sulkee suurelta osin pois pimeyden tarjoamat mahdollisuudet valosuunnittelussa. Lause, jonka olen kirjoittanut festivaalidokumentaatioon vierailevien artistien tekniikan tiedoksi, kertoo kaiken olennaisen:

Note:

In case of sun shining, it shines directly to stage in the evenings.

Ambient light level is very high even in the middle of the night.

Sunset is approx. 10.45 pm and sunrise approx. 2.20 am!

Yleisöä on lavan edustalla ja sivuilla täydessä puoliympyrässä, joten esiintyjien perusvalaisun lisäksi ihmiset tulevat katsomaan ja kokemaan keikkoja hyvin erilaisista kulmista, ei vain edestä. Sivuilla etäisyys lavasta olisi maksimissaan noin viisikymmentä metriä ja edestä suurimmillaan jopa sataviisikymmentä metriä.

Suunnittelun tässä vaiheessa festivaalin ohjelmasta ei ollut tiedossani muuta kuin pääesiintyjä, Alice In Chains ja se, ettei heillä olisi omaa valosuunnittelijaa mukanaan. Festivaalin pääesiintyjän visuaalinen ilme olisi täysin omissa käsissäni.

Suunnitteluprosessi

Nämä kolme tosiasiaa lähtökohtina päätin ratkaista valosetin fyysisen ja rakenteellisen muodon ensimmäisenä. Muodon tulisi olla hillitty, monimuotoinen, muokattava ja viitteellisesti lavasteenomainen, jotta kaikki lavalla esiintyvät artistit ja heidän henkilökuntansa hyväksyisivät rakenneratkaisun sekä valosuunnitelman.

Pyörittelin mielessäni erilaisia trussirakenteisia holvikaaria, joihin valonlähteet ripustettaisiin. Avonainen neljännes pallosta olisi mielenkiintoinen lavastuksellinen ratkaisu, mutta rakenteen muoto pysyisi muuttumattomana, jäykkänä, koko festivaalin ajan. Halusin enemmän muunneltavuutta.

Hahmottelin aluksi kuusi suurta holvikaari-ikkunan muotoa mukailevaa kehikkoa puolipallon muotoiseen järjestykseen lavan ylle. Mikäli näiden objektien korkeutta ja kallistuskulmaa pystyisi ohjamaan toisistaan riippumatta, käytössä olisi roima annos muunneltavuutta. Luontevasti kaksi ikkunaa toimisi sivuvaloina ja neljä taaimmaista ikkunaa takavaloina. Tämä ratkaisu jättäisi kuitenkin lavan keskelle korkeimpaan kohtaan suuren aukon ja lisäksi etuvaloille holvikaari-ikkunat eivät olisi ratkaisu. En ollut alkuunkaan tyytyväinen tähän, mutta tunsin olevani oikeilla jäljillä.

Pohtiessani mittakaavan ongelmaa leikittelin mielessäni ajatuksella korostaa esiintyvän taiteilijan oikeaa kokoa suhteessa lavaan. Spinal Tapin Stonehenge-hengessä näin mielessäni jo kuvan surrealistisesti liioitelluista jättimäisistä vahvistimista ja rummuista, joissa orkesterin kukin jäsen soittaisi oman laitteistonsa sisällä ikään kuin miniatyyrinä. Oivalsin yhtäkkiä, miksi

olin jäänyt suunnittelussani hiukan jumiin. Olin unohtanut leikittelyn ja lapsenmielisyyden.

Luonnostelin keskelle jääneeseen aukkoon holvikaari-ikkunoihin verrattuna täysin suhteettoman suuren kolmihaaraisen kynttelikön. Koko, muoto ja rakenteen tarjoamat valon suunnat vaikuttivat hyvin mielenkiintoisilta. Tätäkin elementtiä voisi ajaa erilaisiin kulmiin artistien vaihtuessa uuden ja tuoreen näköisen valosetin vaikutelman aikaansaamiseksi. Kynttelikkö jättäisi myös lavan takaosaan tarpeeksi tilaa ja korkeutta, jotta bändien mahdollisesti mukanaan tuomat taustakankaat näkyisivät asianmukaisesti.

Suunnittelun tässä vaiheessa en käyttänyt apunani mitään varsinaisia mallinnustyökaluja, vaan piirsin elementtiluonnoksia käsiCADilla paperille. Tilan kolmiulotteisuuden ja rakenteiden tarjoamat valon suunnat hahmotin selkeinä kuvina päässäni ennen suunnitteluprosessin seuraavaa vaihetta, heitinsijoittelua.

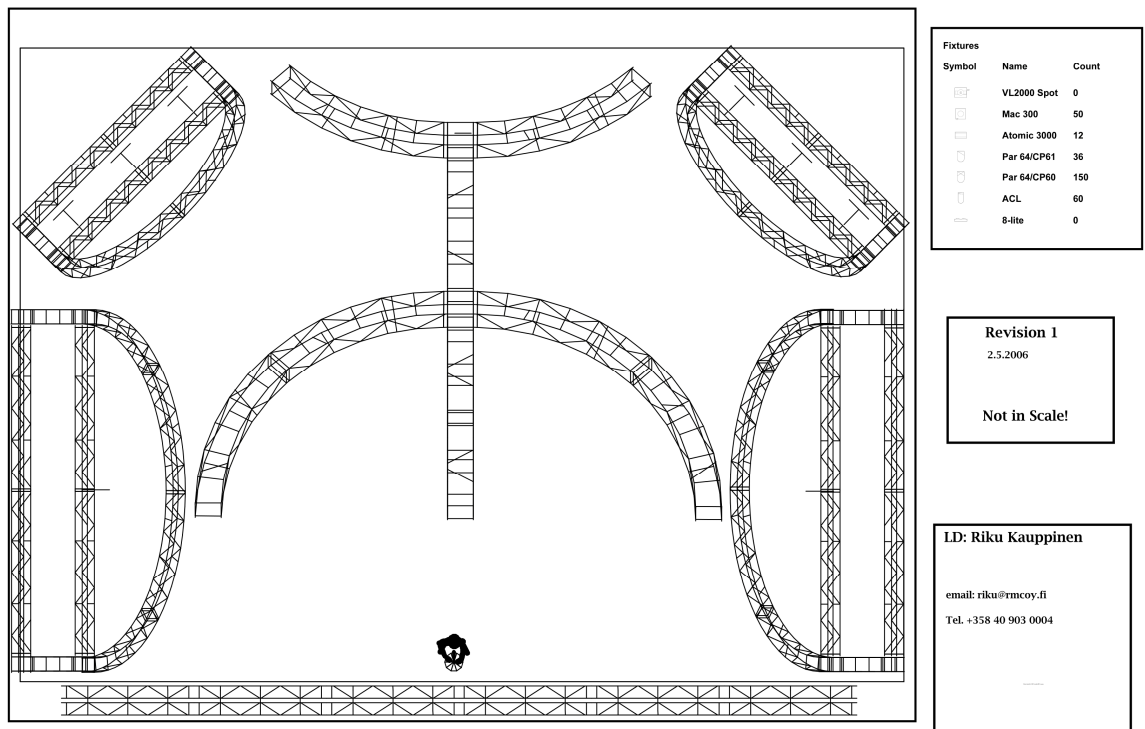
Osin kumarruksena 80-luvun sukkanauhaheviiorkestereiden järjettömän suurille valoseteille yksi iso elementti tulisi olemaan perinteiset rockvalaisun työkalut; PAR64- ja ACL-puomit sekä blinderit. Heittimien ikonisen rockluonteen lisäksi ne toimivat melko luotettavasti myös karummissa ilmasto-olosuhteissa ja niillä pystyy tekemään edes joitain etäisesti jäsenneltyjä kuvia ja tilanteita katsojien iloksi auringonvalossa kylpevällä lavalla. Toki runsas määrä liikkuvia pesuheittimiä olisi merkittävästi monipuolisempi, energiatehokkaampi ja näyttävämpi elementti, mutta vastaavasti järjestelmän paino sekä hinta kohoisivat hyvin nopeasti yli sietokyvyn.

Minulle on ensiarvoisen tärkeää, että kullakin liikkuvalla valonlähteellä setissä on perusteltu syy olla juuri siinä paikassa ja juuri valitun tyyppinen. Tämän toteamiseen olen havainnut hyvin helpon menetelmän. Valitsen kaikki samaa tyyppiä olevat liikkuvat perusasemassaan valkoisena ja avaan niiden himmentimen. Mikäli kuva, joka tästä katsomoon muodostuu ei ole talletettavissa yhdeksi mielenkiintoiseksi positioksi, heittimet ovat väärissä paikoissa ja väärin sijoitettuna.

Mielessäni näkemäni kuvat ja tilanteet olivat laitetasolle jaoteltavissa kolmen tai neljän spottikoneen tai pesukoneen harmoniseksi elementiksi. En aikoonut tehdä kompromisseja liikkuvien heittimien sijoittelussa massalla mässäilyn eduksi. Karkeasti laskin, että tulisin tarvitsemaan yli seitsemänkymmenen liikkuvaa heitintä ideoideni toteuttamiseen. Näistä

koostuvien valoelementtien sijoittelu ja hahmottaminen kolmiulotteisessa tilassa vaatisi aikamoista aivojumbppaa. Tämän takia suunnitteluni ei tulisi etenemään ennen kuin pääsisin näkemään elementtien suhteita toisiinsa joko luonnossa tai virtuaalisessa ympäristössä. Virtuaalinen suunnittelu-ympäristö WYSIWYG-ohjelmistolla oli käytännössä ainoa mahdollisuus. Toisena painavana seikkana virtuaaliympäristöön siirtymisessä oli, että oheistuotteena syntyvä tiedosto mahdollistaisi myöhemmin myös esiohjelmoinnin niin vierailijoille kuin minulle itsellenikin. Mikäli ajatukseni ja ideani eivät toimisi mallinnoksessa, joutuisin palamaan takaisin luovan prosessin pariin.

Provinssirock 2006 / Mainland Stage

TALOUTTA

Rockfestivaalin tapahtumatuotannon kustannuksista merkittävä osa koostuu valo-, ääni- ja kuvateknologian vuokrasta sekä niitä hoitavan henkilökunnan palkka-, matka- ja majoituskustannuksista. Suomessa on muutama yritys, joilla on tarvittava tekninen kalusto toteuttaa Provinssirockin kokoisia tapahtumia. Alan sisällä kilpailu on hyvin tiukkaa ja festivaalituotannot eivät olekaan minkäänlaisia rahasampoja yrityksille. Vuoden 2006 Provinssirockin päälavan tekninen tuotanto oli osa RMC:n ja SELMUn monivuotista yhteistyösopimusta.

Vuosisopimuksissa toimitaan henkijieveriin kilpailutetun budjetin rajoissa. Sopimus kattaa tarvittavan valo- ja ääniteknisen tuotannon henkilökuntineen. Koska monivuotisissa sopimuksissa ei voida ennakoida vierailevien artistien teknisiä ja tuotannollisia tarpeita sopimukset ovat luonteeltaan suuntaa-antavia kalustoluetteloita. Valosuunnittelu omana hinnoiteltuna kuluyksikkönään on kuulunut festivaalisopimukseen vasta 2000-luvun alkuvuosista lähtien. Aiemmin valosuunnittelulla ei ollut tunnustettua roolia, joskin se sisältyi teknisen tuotannon kokonaispakettiin.

Sopimus toimii myös taloudellisena ohjenuorana valosuunnitteluun. Työkalut määrittyvät kulloisenkin yrityksen valo- ja ripustuskaluston mukaan. Kustannustehokkuus tarkoittaa käytännössä sitä, että talon ulkopuolelta ei vuokrata ylimääräistä kalustoa. Kuljetuskustannusten takia kaluston on myös mahdollista kahteen puoliperävaunuun. Sopimuksen kattaessa myös muita festivaalin lavoja näiden lavojen kuten myös muiden mahdollisten samanaikaisten tapahtumien laitteistotarpeet asettivat lähtökohtaisesti käytettävissäni olevan kaluston varsin rajalliseksi.

Valosuunnittelijan roolini ohella vastasin myös valopuolen tuotantosuunnittelusta sisältäen kustannusten hallinnan, miehistön palkkauksen ja tuotannon aikataulutuksen.

Laitteita löytyy – henkilökuntaa ei niin helposti
Osaavan, ammattitaitoisen ja kielitaitoisen crewn löytäminen on suurempi ongelma kuin mikään muu tuotannon osa-alue. Vierailevien artistien henkilökunta edellyttää saavansa käyttöönsä kansainvälisen tason laitteiston ja äärimmäisen ammattitaitoisen paikallisen henkilöstön. Tässä tuotannossa

olin onnekaassa asemassa, sillä crew, jonka sain kasattua, oli hyvin yhteen hitsautunut joukko ammattilaisia, joiden kanssa olimme työskennelleet yhdessä jo useita vuosia.

Palkkaperuste oli joko päiväpalkkaan ja päivärahoihin perustuva tai sovittu kokonaissumma. Tuntiperusteinen palkan määrittäminen ei ole kustannustehokasta tällaisen selkeän keikan kohdalla. Osa työntekijöistä oli RMC:ssä kuukausipalkalla, osa freelancereita verokortilla ja osa laskutti oman yrityksensä kautta.

Aika resurssina

Esituotannon aikana keväällä kartoitin artistikiinnitysten tekniset tarpeet ja toiveet. Koska kiinnityksiä tulee pitkin kevättä, varsinainen valosuunnittelu tapahtuu useimmiten ilman tietoa pääesiintyjistä helmi-maaliskuun aikana. Tämän vuoden suunnittelu alkoi jo ennen vuodenvaihdetta.

Tuotannollis-taloudellisista syistä festivaalin rakennus- ja purkuajat pidetään mahdollisimman lyhyinä. Ennakkosuunnitteluun ja esiohjelmointiin on varattu aikaa rajallinen määrä, joka minun tuli jakaa koko festivaalia ajatellen, ei pelkästään yhtä artistia. Olin itse kuukausipalkalla RMC:llä ja toimenkuvani mukaisesti tämä ei ollut suinkaan ainoa käynnissä oleva tuotanto.

Käytännössä esituotantovaiheen budjetti ei olisi pitänyt, jos olisin kirjannut ylös ihan joka ikisen tunnin, jonka vietin valosuunnittelun ja esiohjelmoinnin parissa.

Tulostavoitteet

Suuri ristiriita taiteellisen ja taloudellisen puolen kohtaamisesta tässä tapauksessa syntyi siitä, että yrityksen tehtävänä on tuottaa voittoa. Arvokysymykset, kuten esimerkiksi ”lisää henkilökuntaa – vähemmän kalustoa – mukavampi keikka miehistölle” tai ”yksinkertainen valosuunnitelma – vähemmän henkilökuntaa - nopea rakennus ja purku – enemmän katetta”, olivat kuitenkin toissijaisina mielessäni. Ensisijainen tarkoitukseni oli pystyä tarjoamaan lipun ostaneille harkitun, joskin sekundäärisen ja varsinaista esiintyvää artistia tukevan, visuaalisen osan festivaalikokemusta. Budjetissa pysyminen jättäisi joka tapauksessa viivan alle riittävästi.

TEKNOLOGIAA

Tekninen suunnittelu

Valosuunnittelun kanssa käsi kädessä kulki tekninen suunnittelu. Ajatukset ja ideat, joita minulla oli valosuunnittelussa, olisi pakko alistaa tietyille reunaehdoille, jotka määrittävät käytettävissä olevan budjetin mukaan. Lavarakenteen kantavuus sekä alueella valo-osaston käytössä oleva sähkön määrä luonnollisesti olisivat teknisiä reunaehtoja.

Turvallisuus

Jokainen taiteellinen ja tekninen ratkaisu on kaikissa festivaalin prosesseissa alisteinen turvallisuudelle. Festivaalin esiintymislava on luonteeltaan tilapäinen esitystila. Normaalin työ- ja sähköturvallisuuden lisäksi erityistä huomiota valosuunnittelussa tuli kiinnittää sääolosuhteiden ennalta arvaamattomuudesta johtuen ripustus- ja tuulikuormiin, sääsuojaukseen, paloturvallisuuteen sekä esteettämiin poistumisreitteihin lavalta.

Festivaaliorganisaation vastuulla oli tapahtuma-aikainen yleisön, esiintyvien taiteilijoiden sekä festivaalihenkilökunnan turvallisuus, kulku- ja ajolupien myöntäminen sekä yleisen turvallisuus- ja evakuointisuunnitelman laatiminen.

Hätätilanteita varten rakennetussa komentoketjussa olin toinen teknisen puolen vastuullista ihmisistä päälavalla.

Lavarakennelma ja ripustaminen

Päälava on kaareva, teräspalkeistarakenteinen, vuosittain rakennettava ja purettava tilapäinen esiintymislava. Se on Suomessa suunniteltu ja valmistettu. Lavan katteena on sininen pressukatto. Lavan kantavuus on 40 tonnia. Pääpalkit, joita on viisi kappaletta, kaartuvat koko lavan yli. Pääpalkkien välissä menee tukipalkkeja, joiden kantavuus on kertaluokkaa pienempi. Lavan pinta on puuta ja se on kahden metrin korkeudella maasta. Molemmilla puolilla lavaa on tilaa backlinelle, monitorimaailmalle sekä muulle tekniselle kalustolle. Himmeninmaailma on käytännön syistä sijoitettuna lavan alle.

Luonnosteltuani alustavan ripustussuunnitelman istuin alas Mikko Sulan, ripustajani ja himmenninmieheni, kanssa. Keskustelut Sulsun kanssa ovat aina olleet ensimmäinen todellisuustarkastus plotista, niin tälläkin kertaa. Pilveen ei kuulemma voi ripustaa, joten muutaman elementin koko ja muoto palautuivat takaisin suunnittelulaudalle. Ripustuspisteiden määräksi tuli lopulta 23 kappaletta.

Laiteolympialaiset

Provinssirock toimii myös teknologisen osaamisen tason näyteikkunana niin kotimaisille kuin ulkomaalaisillekin tuotannoille. Vaikka tekniset määreet naulataan kiinni sopimusvaiheessa, hyvin perusteltuna laitekantaan on mahdollista vaikuttaa suunnitteluvaiheessa. Konventionaalisen valon ja älykkäiden heittimien sekoitus palvelee niin päivä- kuin iltakeikkojakin. Kustannustehokkuuden takia seurantaheittimet ovat käytössä ainoastaan lisätilauksena, sillä paikalla olevaan perusmiehistöön ei lasketa seurantaheittimien pysyvää miehitystä.

Valosuunnittelun onnistuessa vierailevien artistien henkilökunta tuo mukanaan lähinnä jotain omia special-elementtejään. Yksi oppimani perussääntö festivaalivalosuunnittelussa on tarjota vierailijoille mahdollisimman vaihtelukykyinen ja monipuolinen valosetti sekä siihen sopiva ohjausrajapinta tai -pintoja.

Kustannussyistä festivaalilla ei ole screenejä ja mediaservereitä artistien käyttöön.

Laitteet

Heitinkaluston suhteen toivoin saavani käyttööni mahdollisimman tehokkaita älykkäitä heittämiä, koska valotehoa päivänvalossa ei ole koskaan liikaa. RMC:n omalla liikkuvakalustolla tätä festivaalin päälavaa ei pystyittäisi toteuttamaan, sillä vaikka lukumääräisesti riittävä määrä heittämiä talosta löytyikin, niistä ei saisi yhtenäistä kokonaisuutta visuaalisesti.

Optisen suorituskyvyn, luotettavuuden ja monipuolisuuden vuoksi olisin halunnut käyttööni Vari-Lite VL3000 –sarjan spotti- ja washkoneita. Tämän sarjan heitinkaluston hankinta oli hyvin pitkään esillä RMC:llä, mutta tästä kuitenkin luovuttiin. Näin ollen festivaalin liikkuvat heittimet jouduttaisiin vuokraamaan ulkopuolelta.

VL3000 -heitinperhe ei kuitenkaan mahtunut talouden raameihin, joten jouduin valitsemaan VL2500 Spot CMY –heittimet spottikoneiksi ja Martin MAC250 –heittimet washkoneiksi sekä efekteiksi Martin Atomic 3000 –storoboskoopit, ilman värinvaihtajia, pysyäkseeni budjetissa.

Konventionaalisen valokaluston työkaluina oli 8-lite moleja, PAR64-puomeja sekä ACL-puomeja. Lattiakalustona vierailevien artistien erikoistarpeisiin tarjosin PAR64-heittämiä kalvolajitelmalla sekä kokoluokkaa järeämpiä moleja; 4 x PAR64 –moleja. Savu-, usva-, ja tuulikoneet täydensivät työkalupakin.

Valo-ohjaimien valinta oli helppoa. Itse halusin työskennellä Jands Vista T4 –valopöydällä ja niille vieraileville operattoreille, joille tämä tiski ei ole tuttu, käytössä olisi FPS WholeHog II lisäwingillä.

Trussit, pistenostimet sekä tarvittava sähkösyöttöjärjestelmä, himmentimet, intercom sekä kaapelit olivat kaikki saatavilla RMC:n omasta kalustosta, kuten koko muu valokalusto liikkuvia lukuun ottamatta.

TUOTANTO

Suunnittelu

Päälavan 3D-mallinnoksen tein luonnosteni pohjalta WYSIWYG-ohjelmalla. WYSIWYG-tiedoston tarkoitus on olla täysin valmis ja käyttökelpoinen, reaaliaikaisesti vastaava vierailevien tuotantojen ennakkohjelmointityökalu.

WYSIWYG ei ole omimmillaan monimuotoisten, erilaisissa kulmissa kolmiulotteisessa tilassa olevien kaarevien trussiobjektien kanssa ja perusrakenteen piirtäminen olikin yllättävän aikaa vievää ja toisin paikoin myös turhauttavaa hankalaa.

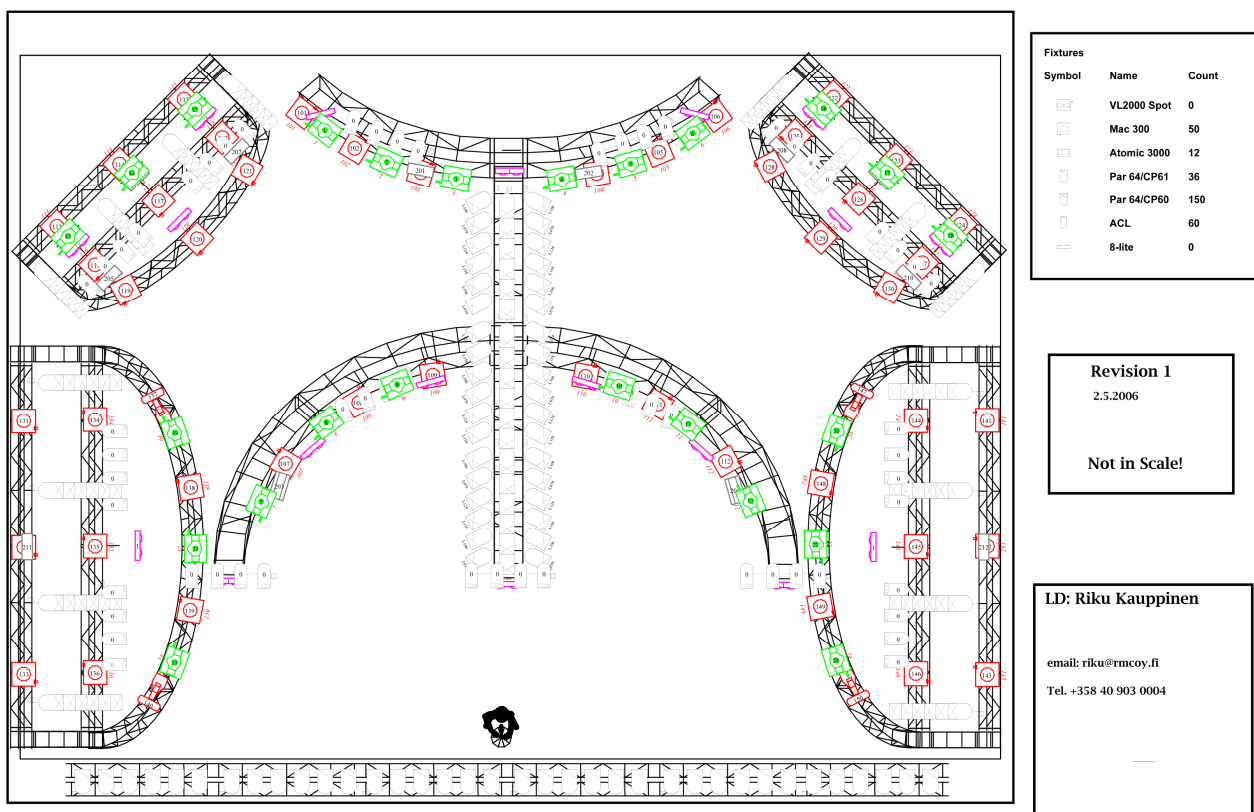
Nähdessäni rakenteen ruudulla valmiina tiesin jo, että taiteelliset perusajatukseni olivat lähtökohtaisesti oikeita ja mallintamista kannattaa jatkaa alkuperäisten ajatusteni mukaisesti.

Sijoitettuani heittimet alustaville paikoilleen rakenteiden oikeiden asentojen ja kulmien löytämiseen meni hyvä tovi. Ollessani tyytymätön heitinten sijoitteluun tai rakenteiden keskinäisiin kulmasuhteisiin, jouduin joka kerta käytännössä kääntämään kaikkia palapelin palasia.

Ratkaiseva hetki koitti, kun olin saanut tiedoston siihen pisteeseen, että pystyin kytkemään valopöydän kiinni WYSIWYGiin ja katsomaan, miltä valosetti näyttää. Katsoin reaaliaikaisesti visualisointia niin eturivistä, hyvin jyrkistä kulmista sivuilta sekä omasta suunnastani, FOH-tornista. Kävi ilmi, että kokonaisuuden luonne ja ulkonäkö oli dramaattisesti erilainen eri suunnista ja kulmista katsottuna, mutta kuitenkin mielenkiintoinen ja dynaaminen riippumatta katsojan paikasta. Yritykseni tarjota vieraileville valo-operaattoreille tyhjä kangas, kasa siveltimiä, pensseleitä ja teloja, väripaletteja sekä muita työkaluja omannäköisensä päälavan luomiseksi artistilleen oli oikealla suunnalla, joskaan ei millään lailla valmiiksi pureskeltu.

Mallinnoksen valmistuttua lopulliseen muotoonsa kävin työkuvat läpi joidenkin teknisten avainhenkilöiden kanssa. Valmistelin vielä lopulliseen muotoon kaksi tiedostoa, yhden patch-tiedoston kummallekin käytössä olevalla liikkuvien valojen valopöydälle, jonka jälkeen kalustoluettelo ja tiedostot menivät Provinssirockin intranet-sivuille jakoon.

Provinssirock 2006 / Mainland Stage

wysiwyg

Viimeisin esituotantoversio

Esituotanto

RMC:n tapa hallinnoida kalustoa, miehistöä sekä logistiikkaa perustuu varastonhallintajärjestelmään nimeltä Hire Track. Kaikki produktion valolaitteet, kaapelit, trussit, nostimet, varapolttimot, jääkaapit ja jakkarat varataan järjestelmän kautta. Näin voidaan jo ennalta havaita, mikäli tarvetta ilmenee alivuokrauksille tai päällekkäisyyksiä muiden tapahtumien kanssa. Festivaalin crew tulee käyttämään syötettyjä tietoja valmistellessaan ja pakatessaan kaluston.

Ennakko-ohjelmointi

Tuotantoajan ollessa varsin tiukka paikan päällä, ohjelmoin ennakolta runsaasti perustilanteita, liikkeitä ja kuvia valmiiksi vierailevien valo-operaattoreiden käyttöön WYSIWYG-mallin avulla. Koska tulimme tarjoamaan kaksi erityyppistä valopöytää, ohjelmoin asiat kahteen kertaan.

Alice In Chains-ohjelmointia varten päätin ottaa käyttöön Jands Vista T4 -valopöydän. Etuna tässä pöydässä oli, että pysyisin tuomaan kunkin kappaleen MP3-muotoisena pöytään. T4:n ohjelmointi on työskentelyä aikajanalla ja tähän aikajanaan pystyy upottamaan myös MP3 tiedostoja. Versiot kappaleista toki tulisivat olemaan erilaisia luonnossa, mutta kappaleiden rakenteet eivät yleensä radikaalisti muutu. Samalla kun ohjelmoin kappaleita pystyin omaksuma suuren joukon biisejä, joita AIC saattaisi keikalla soittaa. Kukin kappale sai oman sivunsa pöydässä. Jokaisella sivulla oli pääasiallinen ajolista sekä omat liu'ut etuvaloille, blindereille, stroboille ja tarvittaville erikoistilanteille.

Koska sain lopullisen biisilistan vasta keikkapäivänä ja sovitukset tulisivat olemaan yllätys, rakensin ajopinnan myös ns. busking -valmiuteen. Tämä ajotapa tarkoittaa käytännössä joukkoa ajolistoja, joita ergonomisesti oikein sijoiteltuna voi käyttää täysin lennossa, musiikin ja sovitusten mukaan. Tässäkin tapauksessa on ensiarvoisen tärkeää, että musiikki on selkäytimessä ja ajotilanteessa pystyy aistimaan, mitä seuraavaksi musiikissa tulee tapahtumaan.

Crew

Tämän suuruusluokan tuotannon kulmakivenä on osaava miehistö. Ilman oikeita ihmisiä oikeilla paikoilla olisi mahdotonta toteuttaa annetussa ajassa näin haasteellinen tuotanto. Tuotannon valocrew oli seuraava:

Ari "Valo" Virtanen – FOH/Konventionaaliset

Mikko Sula – Ripustus ja First lampie

Antti Rehtijärvi

Anders Näsman

Mikko Makkonen

Logistiikka ja majoitus

Valolaitteiston liikuttaminen Helsingistä Seinäjoelle ja takaisin tapahtui kahdella puoliperävaunurekalla. Crewn käytössä oli oma pikkubussi kuljettajalla koko varsinaisen tuotannon ajan. Seinäjoella majoittuisimme kesähotelliin koko tuotannon ajaksi.

Pakkaus ja lastaus 5.-12.6.2006

Pakkaus alkoi 5. kesäkuuta, viikkoa ennen lastausta ja ajoa Seinäjoelle. Koska kalusto jatkaisi Provinssin jälkeen eteenpäin muihin kesän tapahtumiin, valmistelut tehtiin myös tätä seikkaa silmällä pitäen. Kaikki laitteet, kaapelit ja pistenostimet testattaisiin varastolla, liikkuvat valonheittimet saisivat osoitteensa ja laatikoihin merkattaisiin niiden sijainti rakennusvaiheessa. Kaapeleiden valmistelu, niputtaminen ja merkkäminen ”jönköiksi”, tulisi nopeuttamaan koko kesän tuotantoja, sillä näillä merkinnöillä ja määrämитоilla tehtäisiin kymmenkunta tapahtumaa. Pakkaus valmistui lauantai-iltana, joten sunnuntai oli vapaa-päivä koko miehistölle.

Maanantai-aamuna rekat ajoivat RMC:n Helsingin varaston laituriin. Koska tavoitteenamme oli ajaa vielä maanantain aikana Seinäjoelle aloittaaksemme tiistaina aamusta ripustamisen, pakkasimme ensimmäiseksi ns. ripustusrekan, jossa olisi kaikki tarvittavat trussit, pistenostimet ja ripustustarvikkeet. Tämän rekan pakkauksen valmistuttua minä ja miehistö matkasimme Seinäjoelle, jossa vielä illalla tyhjensimme perässämme ajaneen rekan ja majoituimme hotelliin. Varaston henkilökunta pakkasi seuraavan rekkamme, jossa oli loput tarvittavasta kalustosta. Tämä rekka purettaisiin tiistai-iltana Seinäjoella.

Rakennus/Tiistai 13.6.2006

Tiistai-aamuna aamiaisen jälkeen jakauduimme kahdeksi työryhmäksi lavalla. Toinen puolikas alkoi kasata trusseja ja toinen ripustamaan pistenostimia. Oma roolini tässä vaiheessa oli ratkaista eteen tulevia ongelmia ripustuspisteiden sijoittelusta sekä olla työnjohtajana miehistölle. Tiistain tavoitteemme oli saada ripustukset ja trussirakenteet täysin valmiiksi. Lavalla tulisi olla riittävästi tilaa purkaa seuraavan rekan sisältö heti kun ripustaminen ja trussit olisivat valmiina.

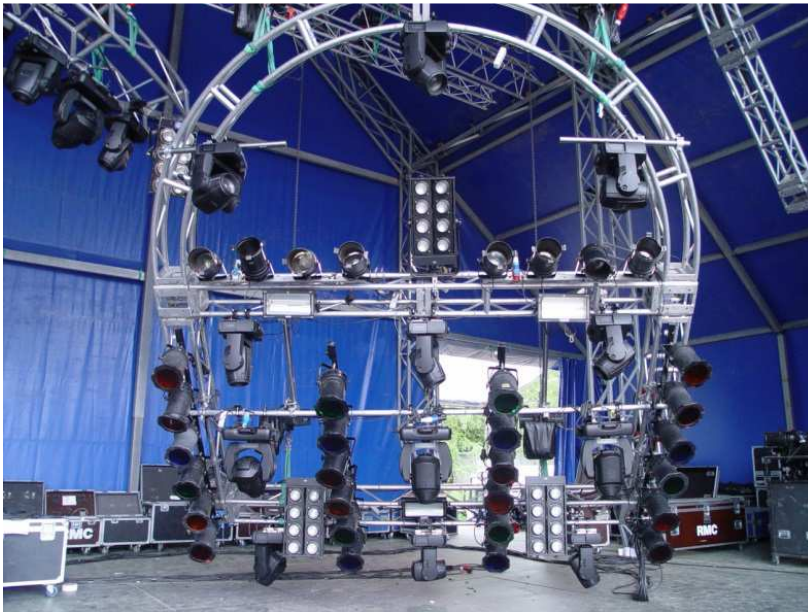
USL kaari-ikkunan parissa Rehtis ja Makkonen

Kynttelikkö ja USR ikkuna valmiina

Rakennus/Keskiviikko 14.6.2006

Keskiviikkona valonheittimet asennettiin paikoilleen ja kaapeloitiin kaikki katosta roikkuvat trussit. Torstaina aamusta äänicrew tarvitsisi lavan omaan käyttöönsä, joten kaikki laitteet tulisi testata ja myös koekäyttää keskiviikon aikana. Halusin, että kaikki kaapelointi tehtäisiin mahdollisimman siististi niin, etteivät trussit tursuasi erilaisia ja erivärisiä kaapeleita miten sattuu. Työ tehtiin elementti kerrallaan valmiiksi.

USL ikkuna kalustettuna ja kaapeloituna

SL ikkunat ja kynttelikkö kalustettuna, kaapeloituna ja testattuna

Rakennus ja ohjelmointi/Torstai 15.6.2006

Torstain ohjelma kuulosti helpolta; rakennetaan ja kytketään kaikki lavan alla dimmer cityssä valmiiksi, FOH kytketään järjestelmään, hiukan ohjelmointia ja sitten mennään nukkumaan.

Valitettavasti jouduimme päivän mittaan tilanteeseen, jossa käsissämme oli runsaasti teknisiä ongelmia. Näiden ratkaiseminen oli hidasta, koska äänicrew

rakensiv lavalla ja emme voineet enää laskea trusseja alas. Lisäksi valocrew vastasi kaikista päälavan ripustuksista ja käytännössä tämä tarkoitti sitä, että osa miehistöstäni joutui PA-torneihin ripustamaan.

Makkonen ripustaa äänipuolen pistenostinta

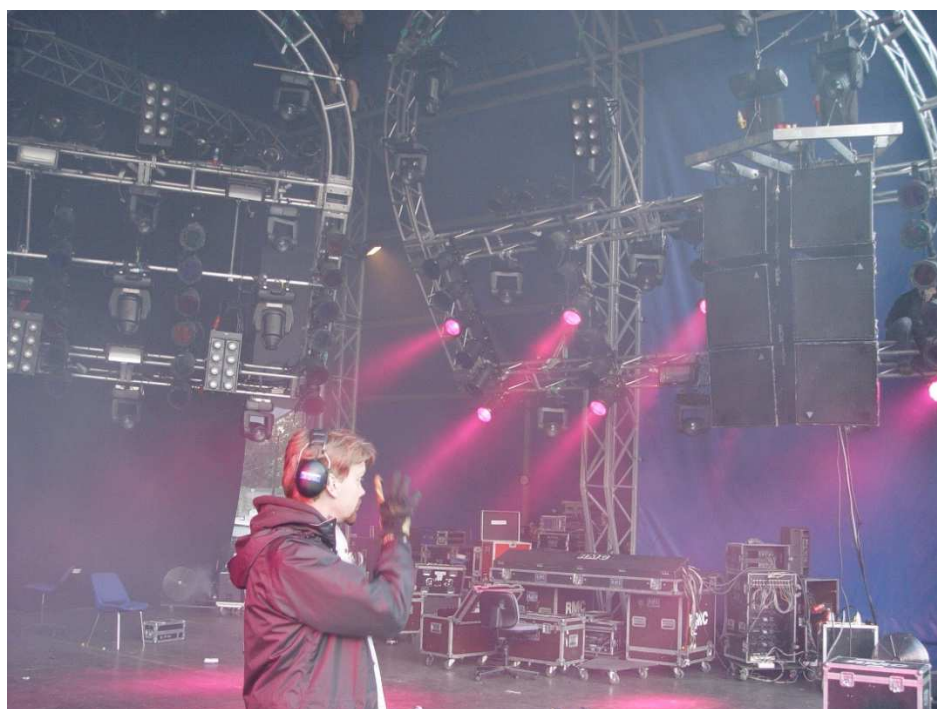

Ensimmäinen näkymä FOH-tornista lavalle

Kaapeliputkille avataan kuoppaa lavan ja FOH:in välille.

Kun viimein kaikki viat oli korjattu ja pääsin ohjelmoimaan, päivä oli taittunut jo iltaan. Konventionaalisten suuntaaminen ennen ohjelmointia oli välttämätöntä, että ohjelmoitaessa näkisin kokonaisuuden oikein.

Konventionaalisten suuntausta

Koska tarjolla olisi kaksi erilaista valopöytää, ohjelmointiaikaa tarvittaisiin paljon. Valo-Virtanen ohjelmoi toista pöytää ja minä ohjelmoin toista tehdäksemme pohjatyötä, päivittäen esiohjelmoituja positioita ja tilanteita vierailijoita varten.

Ohjelmointiyö, kello 02.21

AIC-ohjelmointia

Dimmcity eli himmeninmaailma lavan alla

Pääsin tarkastamaan esiohjelmointia ja ohjelmoimaan lisää AIC:n keikkaa varten puolen yön jälkeen. Luonnonvalo ei vastannut enää ikävä kyllä siinä vaiheessa seuraavan illan todellista tilannetta, joten jouduin ohjelmoimaan monia asioita näppituntumalla. Tämä ei ollut ideaalitilanne, jos toki ei maailmanloppukaan. Ohjelmointi päättyi perjantai-aamuna neljän jälkeen aamulla, koska alkoi olla jo valoisaa. Viikonlopun työpäivät tulisivat olemaan melko pitkiä, joten ei olisi järkevää ajaa itseään ja muita täysin tilttiin ennen kuin festivaali alkaa, vaikka ohjelmointiyö olikin merkittävästi pidempi, kuin olin alun perin ajatellut.

PERJANTAI 16.6.2006

Perjantain agendalla on kaksi kotimaista orkesteria, PMMP ja Mokoma, sekä Alice In Chains. AIC:n tuotanto saapuisi paikalle puoliltapäivin, joten päivälle riittäisi kaikenlaista puuhastelua sekä valmistautumista iltaa varten. Säätila oli ihan mukavan aurinkoinen ja lämmin, joten ainakaan tänään ei olisi pelkoa ukkosmyrskyistä, trombeista ja muista turvallisuuteen tai tekniikkaan vaikuttavista ulkoisista tekijöistä.

Niin PMMP kuin Mokoma kiertää omalla henkilökunnalla, mukaan luettuna valomies. PMMP tulisi olemaan Tomi Rintamäenpään rytmisesti äärimmäisen tarkan työskentelyn sävyttämä iloinen yhteislaulupompputuokio auringonpaisteessa, vaikka keikka alkaakin illalla kello 20.15. Mukanaan heillä tulisi olemaan taustafondi, joka toivottavasti ei ole kooltaan se perinteinen postimerkki, jolla kotimaiset orkesterit monesti kiertävät myös isoilla lavoilla.

PMMP ja päälavan avaustahdit

Etuvalon juhlaa

Tuuli pyörittää savua satunnaisiin suuntiin.

Mokoma taas haluaa keskittää yleisönsä huomion pelkästään musiikkiinsa, joten heillä on käytännössä yksi valotilanne; punainen lavapesu. Yhä lavalle paistava aurinko ei varsinaisesti auta synkistelyä, vaikka 22.30 alkava keikan loppupuolella on odotettavissa jonkinlaista hämärän tapaista. Ihan oman mainintansa kuriositeettina saa Mokoman alkunauha – tunnari lastenohjelmasta Pelle Hermanni. Ja eikun soittamaan synkkää lunastusta.

Mokoma ja punainen tilanne

ALICE IN CHAINS 16.6.2006

Alice In Chains lähetti varsin kattavan riderin ennen festivaalia. Valoja koskeva osio kuului kokonaisuudessaan näin:

LIGHTING:

Alice In Chains will require light.

Lots of it.

More than enough light to do the job.

Not unlike that of the Sound System specified earlier.

We don't want to have to worry about the lights.

We appreciate any and all assistance in this area.

Alice In Chain will require professional, English speaking, sober Lighting Director to operate the lighting system. We would prefer this person be as familiar as possible with Alice In Chains music. We would also like lower gasoline prices. It is imperative that this person work with, follow the direction of Alice In Chains' representatives and BE COOL. That's all I have to say about the damn lights.

Riderissa oli myös ehdoton taltiointikielto, joten keikan videokuvaaminen ei tulisi kysymykseenkään ja valokuvaamisenkin kanssa olisi niin ja näin.

Näillä saatesanoilla olin ryhtynyt suunnittelemaan tätä festivaalia ja valmistautumaan tähän iltaan, joka olisi myös taiteellinen lopputyöni.

Puoli tuntia vetoon, vaihto etenee hyvää vauhtia lavalla. Vatsanpohjaa kutittelee hiukan ja käyn mielessäni läpi biisilistaa ja biisien rakenteita. Sytytän seuraavan tupakan ja intercomin valo alkaa vilkkua vaativasti. Nappaan luurit korvilleni ja avaan mikin.

”Juuuuuu katos? Mikä hätänä?”

”Sula täsä. No kato semmost hommaa, et seuraaval bändil ei sitte savuja.”

”Täh. Mitä vittua?”

”Juu. Eile illall niil oli ollu keikka josaki ja joku paikallinen seppä oli vissii nukahtanu savukoneen nappulal. Kiertuemanageri kertos, tuli tänne

dimmersitiin ihan asiaa tehren. Ei savuja eikä heizejä. Rehtis ja Nesu lähti kerää ne pois.”

Tämähän alkaa hyvin. Voi saatana.

Portaat kolisevat ja etupää heiluu. Westi ja Taikis istuvat tiskien takana olevassa oleskelutilassa sohvilla ja Mari ottaa kuvia. Portaita pitkin tunkee työpaikalleni joitakin hahmoja juovuksissa passit kaulassa. Valo-Virtanen näkee ilmeestäni, että nyt ei ole se oikea hetki tulla juttelemaan mukavia saatikka alkaa tehdä pesää festivaalin parhaille ”katsomopaikoille” ja ottaa asian puheeksi portaikun ensimmäisen ihmisen kanssa. Lyhyen diplomatian kaavalla käydyn keskustelun jälkeen herrasväki horjuu alas ja kuulen demppaavien luurienikin läpi Virtasen ripityksen alakerran turvahenkilölle.

”Aivan sama mikä passi niillä roikkuu kaulassa. Sä et päästä tänne enää ketään on se sitten vaikka Ukko Ylijumala, onko selvä?”

Neljä kuukautta aiemmin ostellessani orkesterin tallennetuotantoa oppiakseni musiikin ja luodakseni oman näkemykseni siitä valoilla en olisi osannut kuvitella, että viime metreillä kohtaisin näin merkittävästi visuaaliseen ilmeeseen vaikuttavan ongelman. Ei savuja.

Muutamaa tuntia aiemmin olin saanut tämänpäiväisen biisilistan. Bändi oli tehnyt vain muutaman keikan ennen tätä nykyisellä kokoonpanollaan, mutta biisilistoja, minkäänlaisia tallenteita sovituksista tai bändin nykykunnosta kertovia eläviä kuvia ei ollut saatavilla. Joka tapauksessa keikka tulisi olemaan hyppy tuntemattomaan. Monet niistä elementeistä ja aksenteista, joita olin ohjelmoinut etukäteen, tulisivat näyttämään nyt torsolta ja vajavaiselta. Syvät väripesut, joiden vastapainona terävästi savuntäyteistä ilmaa ja Seinäjoen yötä leikkaavat kiilat eivät loisi sitä illuusiota, jonka tiesin näyttävän kauniilta ja karhealta. Suunnaton määrä ajatuksia pyörii päässäni; mitä ehdin vielä tehdä, mitä korjata? Otan luurit pois päästäni, istun alas ja poltan tupakan loppuun. Äskeisestä positiivisesta jännityksestä ei ole jäljellä enää mitään ja oloni on varsin ontto.

Olen hyvin tietoinen siitä, että AIC:n tuotannon päätöstä ei pystyisi muuttamaan. Popparilla ahdistaa ja tuotanto ratkaisee, näinhän se menee.

Soimaan myös itseäni, sillä minun olisi pitänyt osata ottaa huomioon tällainenkin mahdollisuus. Tämä oli aika aloittelijamainen virhe itse asiassa. On seuraavan tupakan aika.

Könysin alakertaan puhumaan AIC:n miksaajan kanssa. Hän ei ollut kovinkaan juttutuulella, koska edellinen keikka oli ollut kaikin puolin huono ja hänellä oli selkeästi paineita omasta onnistumisestaan tämäniltaisella keikalla. Sen verran sain miehestä puristettua, että muusikkoherrat ovat kovin staattisia lavalla ja sovitukset menevät kokolailla samalla tavalla kuin levyllä. Intronauha, popparit lavalle ja soitto soimaan tulisi olemaan lähtö. Tämä oli hyvin positiivinen uutinen – kukaties tästä saisikin kiinni vielä.

Viisi minuuttia keikkaan. Kuten aina ennen isoja vetoja huomaan epävarmuuden, kauhun ja nautinnon tunteiden vellovan sisälläni. Riisun takkini pois, otan passin pois kaulasta, kello ja ranneketju pois ranteesta, tupakat tiskin oikealle puolelle ja kaksi sytkäriä aseisiin. Tämä rituaali on ollut vuosikausia minun tapani sulkea itseni pois normaalista elämästä ja kääntää itseni showmoodiin. Flow-tila joko syntyy tai ei synny, en voi siihen itse enää vaikuttaa mitenkään.

Vilkuilen vielä etupäästä ulos eteen ja sivuille. Koko Törnävän kenttä on täpötäynnä ihmisiä, silmänkantamattomiin. Taas hiukan harmittaa, että laajaan aluevalaisuun ei ollut tänäkään vuonna resursseja. On uskomatonta kuinka hiljaa kaksikymmentätuhatta ihmistä voi olla. Kunnes alkunauha lähtee ilman sen suurempaa varoitusta.

Tähän hetkeen kulminoituu viiden kuukauden työ. Äsken niin hiljainen yö muuttuu huumaavaksi huudoksi. Nautin pimeästä lavasta hetken, jopa kiusallisen pitkään ja tajuan, etten tiedä odottaako bändi valaistua lavaa mihin astella.

Nostan ensimmäisen hillityn, harkitun ja synkän tilanteen lavalle. Yleisön ääni saa tästä valtavasti lisää voimaa ja bändi astuu alttarilleen aloittaen messunsa.

Sisälläni vellovat ilo, pettymys, missatut iskut ja valtavasti vapauttavaa onnistumisen tunnetta. Olen tilanteen päällä, musiikissa sisällä, osa sitä tilapäisesti elävää organismia, joka on ainutlaatuinen, hetkessään hetken elävä ja viimeisen soinnun vaiettua ikuisesti muistojen syövereihin katoava.

Suviyö alkaa vaalenemaan uuteen päivään, kun seuraavan kerran istahdan baarijakkaralleni ja tuijotan täysin tyhjin mielin eteeni pimeälle lavalle. En haluaisi puhua kenenkään kanssa, tavata ketään. Haluaisin olla hetken aikaa ihan yksin. Kahdenkymmenen tuhannen ihmisen keskellä tämä vain on kovin hankalaa. Työvalot syttyvät lavalle.

Joku törkkää käteeni muovimukin, jossa on Jallua. Kiitos. Ja jatkot Dimmer Cityssä.

Kulttuuri

Grungelegenda voi taas vahvasti

JAAKKO LAAKSO

KONSERTTI

Alice In Chains nousi suuren yleisön suosikiksi 1990-luvun alussa. Bändiä pidetään Nirvanan ja Pearl Jamin ohella yhtenä keskeisimpänä grungekokoontona.

Alice In Chainsin musiikki ei ole vanhentunut vuosien saatossa. Bändi kuulosti hämmästyttävän samalta kuin viitisentoista vuotta sitten, mutta myös erittäin tuoreelta. Voisi jopa sanoa, että nykyaikana yhtyeen musiikki erottuu edukseen entistä vahvemmin.

Seattlelaisena bändinä ja tiettyjen tyylipiirteiden ilmenemisen kautta Alice In Chains on selkeästi grungea. Toisaalta se on täysin erilaista kuin esimerkiksi aggressiivinen ja rosoinen Nirvana, joka ammensi paljon punkista.

Alice In Chains on mieluummin vauhdikas ja energinen kuin aggressiivinen. Bändin omaleimainen musiikki on hyvin hiottua ja esimerkiksi puhtaat stemmalaulut ja muhkeat kitarasaundit ammentavat vaikutteita perinteisestä rockmusiikista.

Yhtyeen alkuperäisen solistin korvannut William DuVall on todellinen löytö. DuVallin ääni kuulostaa hieman samalta kuin edesmenneen Layne Staleyn, kuitenkin ilman, että touhussa olisi minkäänlaista imitoinnin makua.

DuVall fraseeraa loistavasti, on lavalla rento ja hauska sekä erittäin karismaattinen. Laulu on puhdasta ja värikästä - juuri sellaista kuin rockilmaisu parhaimmillaan on.

Myös bändi kuulosti ja näytti upealta. Yhteissoitto oli toimivaa ja biisit rullasivat erinomaisesti.

Esityksestä huokui rutiini, vapautuneisuus ja tekemisen ilo. Nautinnon täydensivät päälavan onnistuneet valot sekä ääni. PA-saundi oli selkeä ja äänenpaine hyvästä toistosta huolimatta maltillinen.

Iikka 20.6.2006

LAUANTAI 17.6.2006

Edellisen illan huuma piti pyyhkiä nopeasti heti aamusta pois, sillä viikonlopun pisin työpäivä tulisi olemaan melko kiireinen. Luvassa on kolme suomenkielistä bändiä ikään kuin päivämatineana, Deftones ja HIM illalliseksi. Helteinen päivä olisi varmasti lipun ostaneille rokuille iloinen asia, mutta työpaikan ollessa pressuilla peitelty koppi keskellä hiekkakenttää, päivästä tulisi melko hikinen ja pölyinen.

Indicalla olisi tuoreempaa vuosikertaa olevaa henkilökuntaa, joten jonkinlainen pikaopastus isompien valosettien ajamiseen tulisi varmasti tarpeen. Tähän aikaan iltapäivällä aurinko ei paistaisi lavalle, joten olisi todella kiinnostavaa nähdä ensimmäinen päiväveto.

Indican mystisiä tunnelmia kesäpäivässä.

Poets of the Fall on kiertänyt sen verran festareita Suomessa ja muualla, että heille tämän päiväinen tulisi olemaan aika rutiininomainen päiväkeikka.

“Kuka ei soita oikeasti?”

TikTak puolestaan saisi pientä erikoiskohtelua, sillä lavacrewni on varautunut puhaltelemaan saippuakuplia rumpulavan takaa orkesterin suureksi yllätykseksi – karskit miehet taitavat olla salaa faneja.

Valoa ja energiaa

The Deftones toi mukanaan päivän ensimmäisen ulkomaalaisen vierailijan. Mies oli varsin mukava, mutta unohti esitellä itsensä. Tässä vaiheessa päivää FOH alkoi olla aika ruuhkainen, sillä illan pääesiintyjä HIM kiersi oman valopöytänsä kanssa, joka oli tuotu kolmanneksi käyttöliittymäksi yläkertaan.

Rehtis, Riku, Deftonesin valo-operaattori ja Valo-Virtanen

Kuvauskielto oli ehdoton, mutta heidän tuotantonsa ihmiset eivät onneksi käyneet lavan alla himmeninmaailmassa.

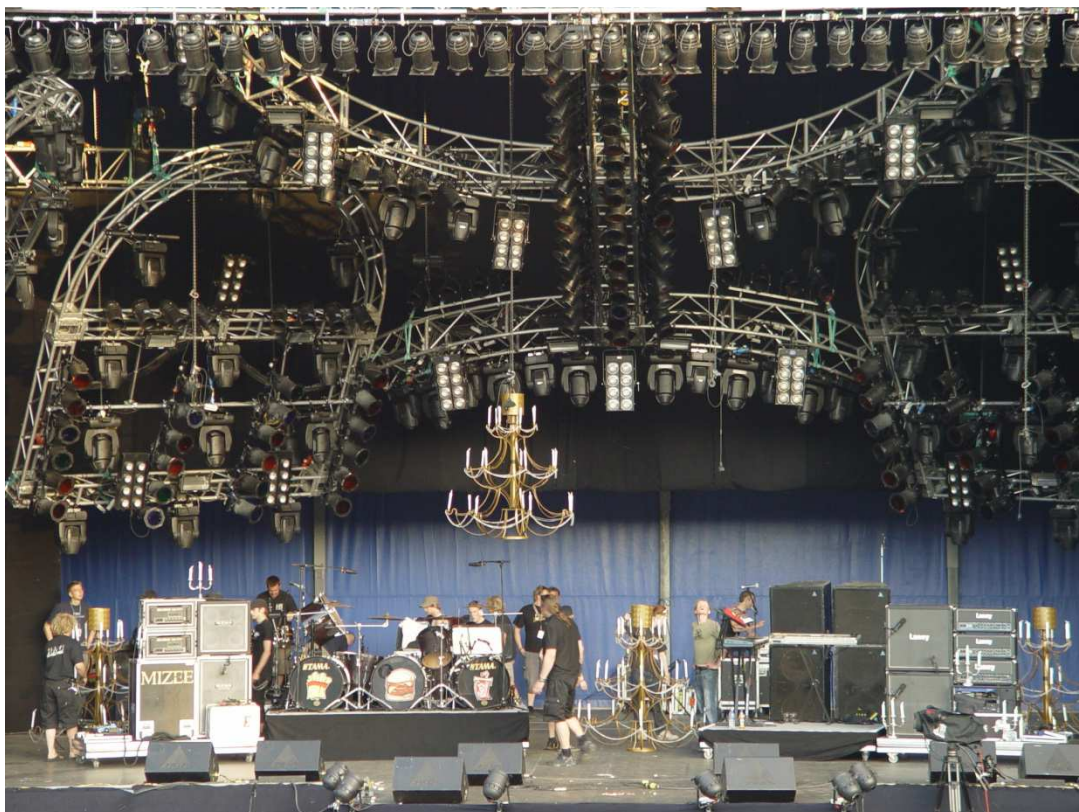
The Deftones monitorissa lavan alla tarkkailukameran kautta.

HIM esiintyi hyvin otolliseen aikaan ja heillä oli jonkin verran omia erikoisjippoja valopöydän lisäksi mukanaan. Timo Kauristo, heidän valosuunnittelija/operaattorinsa on supisuomalaisesta nimestään huolimatta Ruotsin kansalainen ja pystyy ainoastaan kiroilemaan suomeksi. Timo on hyvin pedantti ja taitava visionääri, jonka kanssa olemme työskennelleet yhdessä jo aiemminkin.

Timo Kauristo sorvinsa äärellä

Vaihdon aikana lavacrew ripusti kattokruunuja, jotka osuivat tämän vuoden yleisteemaan paremmin kuin hyvin. Näitä elementtejä ei kuitenkaan Timon sanojen mukaan ollut suunniteltu tälle festivaalille, vaan he kiertäisivät läpi kesän festivaalikiertueen näiden kruunujen kera.

Kruunut hilataan paikoilleen

Avauskuva

“

SUNNUNTAI 18.6.2006

Sunnuntai-aamuna mieltäni lämmitti Timon edellisiltainen upea työskentely. Hän todella osasi ottaa valosetistä kaiken irti ja hänen työnantajansa eivät ole koskaan kieltäneet savun käyttöä, oikeastaan päinvastoin.

Verkkaisen sunnuntai-aamun avaaja Agents & Jorma Kääriäinen olivat hyvän tuulen tuojia ilman omaa valo-operaattoria, joten saimme Valo-Virtasen kanssa pitää 75 minuuttia hauskaa kahdestaan.

Rautalankaa hieman liian isolla lavalla

Soulfly rymisteli paikalle Brasiliasta omalla henkilökunnallaan. Kuvauskielto oli jälleen ehdoton, joten tällä kertaa historiankirjoihin tästä keikasta jäi käteen lähinnä tämä seuraava kuva.

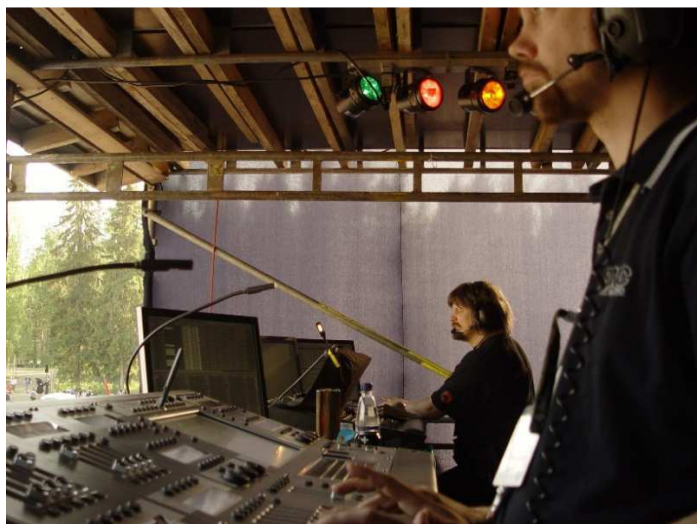

Soulfly

Sunnuntain ja samalla koko festivaalin päätösesiintyjän paikalle oli kiireen vilkkaa buukattu In Flames Kornin peruttua vain viikkoa ennen festivaalia koko kesän kiertueensa. He saapuisivat paikalle ilman omaa valo-operaattoria.

Korn oli ennakkotuotannon perusteella koko festivaaliin vaativin vierailija ja tekniseltä näkökannalta oli jonkinlainen helpotus, että he peruivat. Lipun ostaneille faneille tämä oli luonnollisesti suuri pettymys, mutta In Flames tuli paikalle ja otti yleisönsä kovalla intensiteetillä ilman mitään ylimääräisiä kommervenkkejä.

In Flamesin musiikki ei ollut minulle eikä Valo-Virtaselle tuttua, joten aurinkoisen festariviikonlopun päätteeksi saimme työskennellä yhdessä toistemme työtä täydentäen ja toinen toiselle tilaa antaen.

“Näitsä, näitsä?!”

“Joo, lavalla tosiaan on bändin lisäksi jänis yleisöstä..”

“Tack och adjö!”

Purku 18.6.2006

Välittömästi viimeisten sointujen hiljennyttyä kello 21.00 alkoi purku. Bändi pois lavalta, backline pakettiin ja laitteet laatikoihin. Tavoitteena oli saada kaikki purettua seuraavaan aamuun mennessä.

Purku oli reipastahtinen, joskin väsymys painoi koko miehistöä viimeisten tuntien aikana. Festivaaleilla työskennelleellä henkilökunnalla alkaisi juhannusloma, kun rekkojen pakkaus olisi valmis. Rekat ajettaisiin saman tien takaisin Helsinkiin, jossa RMC:n henkilökunta tyhjentäisi ne ja hyllyttäisi kaluston. Tämäkin keikka, kuten kaikki keikat, päättyy hyllyyn.

Lavan tyhjentyessä FOH ja dimmercity puretaan

Organisoitua kaaosta

Kaapeleiden kesäkokous

EPILOGI 19.6.2006

Maanantaina aamulla kello 07.00 rekkaramppi sujahtaa odottavaan puoliperävaunuun ja viimeisenkin rekan ovi suljetaan. Olutpullot sihahtavat ja väsynyt crew istuskelee bakkärin rampeilla kukin omissa ajatuksissaan. Käyn jokaisen läpi, kättelen ja kiitän.

Teen vielä idiottitarkastuksen katsoakseni, ettei mitään jäänyt. Mukanani on naula, vasara ja virttyneet työhanskani. Huomaan lokkien juhlien alkaneen aamuauringon valaisemalla Törnävän kentällä. Mietin kuluneita päiviä, oikeastaan viimeistä yhdeksää vuotta. Parin viikon kuluttua aloitan seuraavan luvun elämässäni.

Naulaan rukkaset lavan keskelle vokalistipositioon ja istahdan lavan laidalle heiluttelemaan jalkojani.

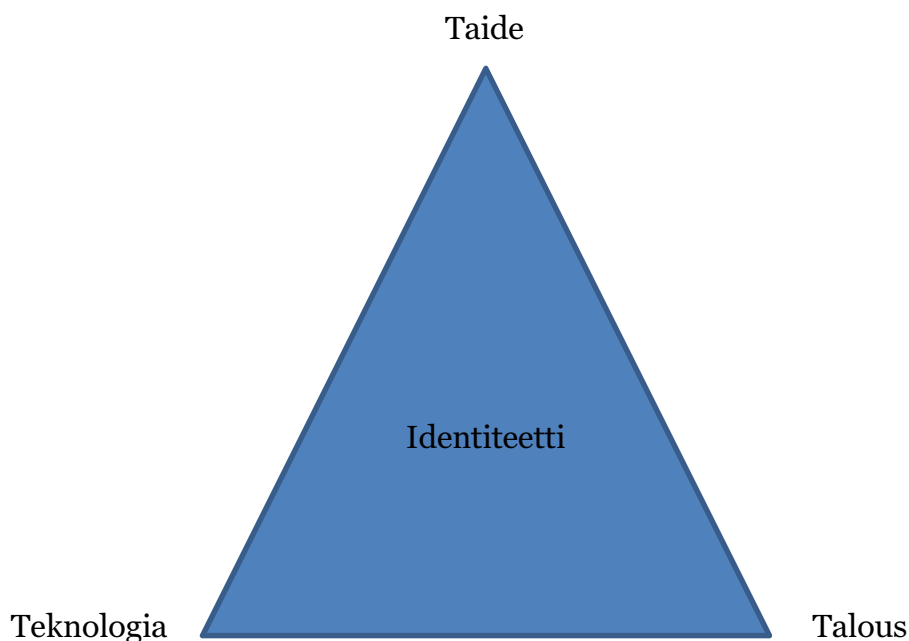

Tämä oli tässä.

JOHTOPÄÄTÖKSET

Analysoidessani produktiota kokonaisprosessina jälkikäteen huomaan monitahoisen ja laaja-alaisen työnkuvani häivyttävän ja sekoittavan taiteilijan, taloustieteilijän ja tekniikon alkuun ilmeisiltä vaikuttavia rajoja. Oli täysin tilannekohtaista mikä hattu minulla kulloinkin päässäni oli.

Kuvailisin omaa rooliani tässä produktiossa kaksiulotteiseksi kolmioksi. Kulmien keskinäinen suhde ja niiden etäisyys toisiinsa vaihtelivat suuresti, aina tarpeen mukaan. Kolmion pinta-ala, identiteettini, pysyi kuitenkin koko ajan vakiona.

Kaikkiin kolmeen rooliin on hyvin helppo liittää stereotypioita ja tunnistan itsestäni niin henkisiä kuin joskus fyysisiäkin piirteitä niistä kaikista.

Minulle on tämän tuotannon perusteella selvää, että työskentelempä missä tahansa mittakaavassa tai työympäristössä, kaikkea osaamistaan tulee käyttää produktion onnistumisen eteen ajattelematta lokeroituvansa ryppyotsaisesti johonkin tiettyyn ennalta määrättyyn rooliin.

KIITOKSET

Lopuksi on ilo kiittää niitä ihmisiä, joita ilman tämä produktio olisi ollut täysin mahdotonta toteuttaa. Provinssirock 2006 olisi ollut kohdallani valoton ja iloton ilman ammattilaisia, joiden kanssa minulla oli suuri kunnia ja nautinto työskennellä. On syytä nostaa hattua koko SELMU:n väelle erinomaisesti järjestystä ja organisoidusta festivaalista. Teette upeaa työtä festivaalin ohjelman ja festivaalialueen kehittämässä.

On joitakin avainihmisiä, joita haluan erityisesti kiittää.

Ari ”Valo” Virtanen

Se, että entuudestaan tuntemattomasta musasta kaksi nappilevyn hakkaajaa löytää rytmin ja tolkun sekä antaa toisilleen tilaa ilman sanoja, toisen valo ja lukien, on ainutlaatuista.

Mikko Sula

PeeCeessä tupakkiaskin kanteen luonnostellusta hässäkästä tuli sitten tällainen. Tiedän, ettei pilveen voi ripustaa, mutta ainahan sitä voi ehdottaa, vai mitä?

Mikko Makkonen

Anders ”Nesu” Näsman

Antti Rehtijärvi

Koska jonkun pitää oikeasti rakentaa ja toteuttaa näitä välillä korkealentoisiakin visioita, niin teitä osaavampaa ja motivoituneempaa ryhmää on hankala kuvitella. Te teette työnne niin kuin on oikein tehdä kokonaisuuden kannalta, ei niin kuin se olisi helpointa tehdä.

Petteri Karri/SELMU

Pohjalainen luova hulluus, lankojen käsissä pitäminen ja aito kiinnostus tehdä asiat oikein ovat sellainen paketti, jota en ole muualla kokenut.

Suorapuheisuus ja välitön kommunikointi paineen alla ovat vankka tukijalka kaikissa eteen tulevissa haasteissa ja kriiseissä.

Timo "Gain" Kainulainen ja RMC:n muu henkilökunta

On ollut todella hienoa nauttia taiteellisesta vapaudesta, ymmärtämisestänne, pitkämielisyydestänne ja joustavuudestanne niin ajan, kaluston kuin henkilöresurssienkin suhteen, jonka olette tähän produktion omalla työpanoksellanne tarjonneet.

Mari Agge

Ottamiesi hienojen valokuvien kautta tämä ponnistus taltioitui hyvin aidosti ja rehellisesti. Ilman pyyteetöntä työtäsi ja lupaasi käyttää kuviasi tässä dokumentaatiossa olisi ollut mahdotonta tuoda festivaalin henki tällä tavoin julki.

Kiitos ja anteeks kaikki!

LIITE 1. KALUSTOLUETTELO

Authorized
VARI*LITE
Sales Dealer

RMC
LIGHT & SOUND

JBL
PROFESSIONAL
VERTEC

Provinssirock 2006 Mainland Stage

Lighting equipment supplied by RMC-Light & Sound Ltd

Control & Dimming:

1 x FPS WholeHog II w/Wing & LCD Monitors
1 x Jands Vista T4
1 x Jands ESP II 120 Ch
1 x FPS Hog500 for Smoke, Haze and Fans
LSC & Arri Dimmers as needed
1 x Clear Com Main Station
6 x Clear Com Beltpack w/Peltor Headsets
All necessary distros, splitters and other control gear for equipment supplied by RMC Light & Sound

Technology:

24 x Vari*Lite VL2000 Spot
50 x martin Mac 250 Wash
12 x Martin Atomic 3000

Conventional Lighting:

31 x JTE 6 Bar Par64/LN/Black
15 x JTE ACL 4 bar Par64/Black
24 x JTE 8 Lite 8x650W DWE

Trussing & Rigging:

JTE 20" / Silver as in plot
JTE 12" / Silver as in plot
Prolyte S52F / Silver as in plot
Verlinde 1 ton hoists as in plot
All necessary rigging gear for equipment supplied by RMC Light & Sound

FX:

4 x ReelFX ReFan
2 x ReelFX DF 50
2 x Effects Company Cyclone 4000 Fogger

Cabeling:

All necessary cabling for equipment supplied by RMC Light & Sound

Authorized
VARI*LITE
 Sales Dealer

RMC
LIGHT & SOUND

JBL
 PROFESSIONAL
VERTEC

Gels:

All gels are Lee filters

Front:	Side	Back:
OW	126	079
204	180	106
052	115	124
		158

Backdrop & drapes

1 x 18 m JTE 12"/ Silver for house black backdrop

1 x 18 m JTE 20"/ Silver for Band backdrops

Floor equipment:

20 x JTE Par64 SN Black

4 x JTE 4 lite Par64

4 x JTE ACL 4 bar

Selection of gels for floor specials

Pre-programming:

If You need pre programming time, please inform us well in advance

Extra control cables:

1 x CAT5 line (RJ 45) between FOH and Dimmer city @ USR

1 x DMX512 line (C 5) between FOH and Dimmer city @ USR

Authorized
VARI*LITE
Sales Dealer

RMC
LIGHT & SOUND

JBL
PROFESSIONAL
VERTEC

Crew:

LD/Moving Lights:
Riku Kauppinen +358 40 903 0004

Conventional lights:
Valo Virtanen

Head rigger:
Mikko Sula

Techs:
Antti Rehtijärvi
Mikko Makkonen
Anders Näsman

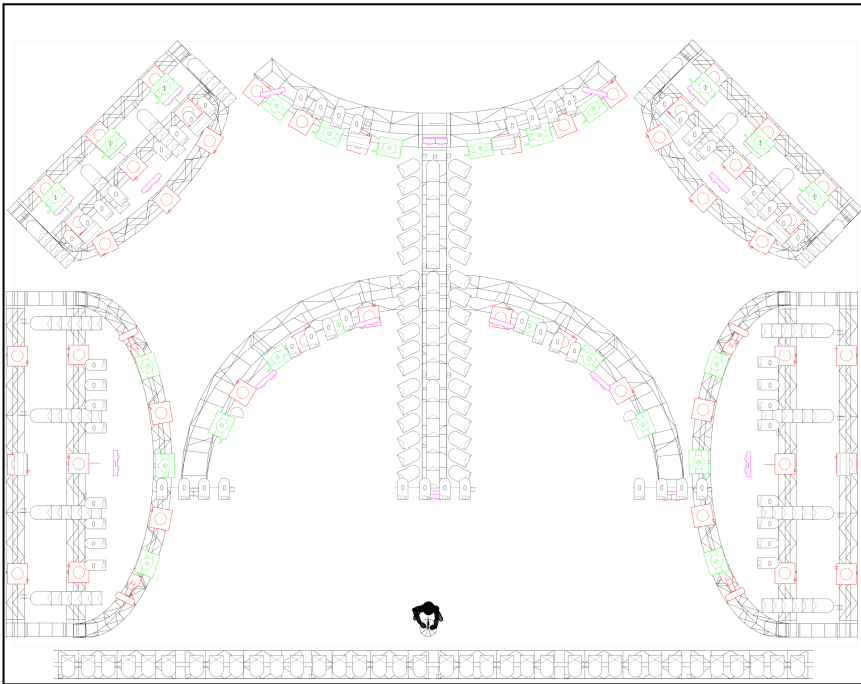
Note:

In case of sun shining, it shines directly to stage in the evenings.
Ambient light level is very high even in the middle of the night.
Sunset is approx. 10.45 pm and sunrise approx. 2.20 am!

For more information concerning lighting do not hesitate to contact:
Riku Kauppinen
RMC Light & Sound
Tel +358 9 560 670
Mobile: +358 40 903 0004
E mail: riku.kauppinen@rmcoy.fi
www.rmcoy.fi

LIITE 2. VALOKARTAT

Provinssirock 2006 / Mainland Stage

Symbol	Name	Count
	VL2000 Spot	24
	Mac 300	50
	Atomic 3000	12
	Par 64/CP61	36
	Par 64/CP60	150
	ACL	60
	8-lite	24

Revision 1
2.5.2006

Not in Scale!

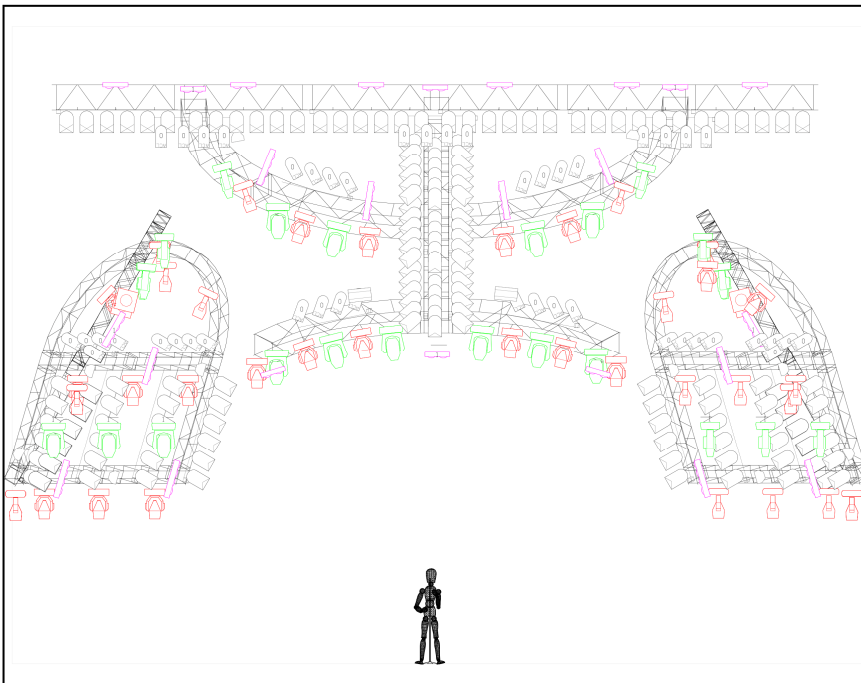
LD: Riku Kauppinen

email: riku@rmcoy.fi
Tel. +358 40 903 0004

RMC
LIGHT & SOUND

wysiwyg_{design}

Provinssirock 2006 / Mainland Stage

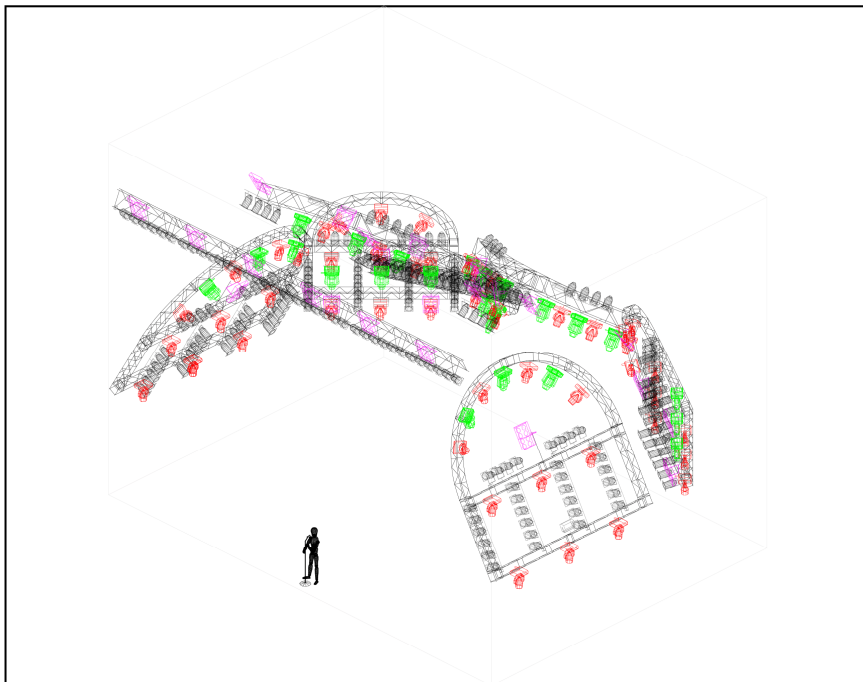

Symbol	Name	Count
	VL2000 Spot	24
	Mac 300	50
	Atomic 3000	12
	Par 64/CP61	36
	Par 64/CP60	150
	ACL	60
	8-lite	24

RMC
LIGHT & SOUND

wysiwyg_{design}

Provinssirock 2006 / Mainland Stage

Fixtures		
Symbol	Name	Count
	VL2000 Spot	24
	Mac 300	50
	Atomic 3000	12
	Par 64/CP61	36
	Par 64/CP60	150
	ACL	60
	B-lite	24

RMC
LIGHT & SOUND

PROVINSSIROCK 2006, SUNDAY June 18th, preliminary program , all rights reserved.													(updated May 9th)					
stage times																		
start at	end	min	Mainland Stage	Zanzibar	start at	end	min	Island Stage	start at	end	min	BIIG Tent	start at	end	min	Rhythm Tent		
12:00	12:00				12:00	12:00		Jukkaipoika & Jenkkarekka	12:00	12:00			12:00	12:00		Jarkko Martikainen		
12:15	12:30				13:00	13:00	60		12:45	12:45	45	tba	12:45	12:45	45			
12:45	13:00				13:00	13:00			14:00	14:00	75		14:00	14:00	75	changeover		
13:00	13:15				13:30	13:30	90		14:00	14:00	75		14:00	14:00	75	tba		
13:15	13:30	13:30	90	Agents & Jorma Kääräinen	So Called Plan	14:00	14:00		14:45	14:45	105	changeover	14:00	14:00	75			
13:45	14:00				14:15	14:15	60		14:45	14:45	105	changeover	14:00	14:00	75			
14:00	14:15				14:30	14:30			15:15	15:15	75	changeover	14:00	14:00	75			
14:15	14:30	14:45	75		14:45	14:45		Jonna Tervomaa	15:15	15:15	75	changeover	15:00	15:00	60			
14:45	15:00				15:00	15:00			15:15	15:15	75	changeover	15:00	15:00	60			
15:00	15:15				15:15	15:15			16:00	16:00	75		15:00	15:00	60			
15:15	15:30				15:45	15:45			16:00	16:00	75		15:00	15:00	60			
15:45	16:00	16:15	90	changeover	16:00	16:00	105		16:00	16:00	75		15:45	15:45	75			
16:00	16:15				16:15	16:15			16:30	16:30	75		16:00	16:00	75			
16:15	16:30	16:15		Souffly	Valvomo	16:30	16:30		16:30	16:30	75		16:30	16:30	90	changeover		
16:30	16:45				16:45	16:45	60		16:30	16:30	75		16:30	16:30	90	Nemo		
16:45	17:00				17:00	17:00			17:30	17:30	60	changeover	16:30	16:30	90			
17:00	17:15				17:15	17:15			17:30	17:30	60	changeover	17:30	17:30	60			
17:15	17:30	17:45	90		17:30	17:30			17:30	17:30	60	changeover	17:30	17:30	60			
17:30	17:45				17:45	17:45			18:00	18:00	120	changeover	17:30	17:30	60			
17:45	18:00				18:00	18:00		Bullet For My Valentine	18:00	18:00	120	changeover	17:30	17:30	60			
18:00	18:15				18:15	18:15			18:45	18:45	75		18:00	18:00	60			
18:15	18:30				18:30	18:30			18:45	18:45	75		18:00	18:00	60			
18:30	18:45				18:45	18:45			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75	changeover		
18:45	19:00				19:00	19:00			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75	MA Numminen & DJ Sane		
19:00	19:15	19:30	105	changeover	19:00	19:00			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75			
19:15	19:30	19:30		Korn	19:30	19:30	90		18:45	18:45	75		18:45	18:45	75			
19:30	19:45				19:30	19:30			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75			
19:45	20:00				19:45	19:45			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75			
20:00	20:15				20:00	20:00			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75			
20:15	20:30				20:15	20:15			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75			
20:30	20:45	21:00	90		20:30	20:30			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75			
20:45	21:00				20:45	20:45			18:45	18:45	75		18:45	18:45	75			
21:00	21:00				21:00	21:00	90		21:00	21:00	135		21:00	21:00	75			
			540					540					540					540
SUNDAY: Gates open at 11.00hrs. Curfew at 21.00hrs																		
© PK 2006																		

LIITE 4. AIC SET LIST

Seinajoki, Finland

01. Sludge Factory
 02. Dam That River
 03. Rain When I Die
 04. It Ain't Like That
 05. Angry Chair
 06. Man in the Box
 07. Again
 08. Junkhead
 09. Down in a Hole
 10. No Excuses
 11. We Die Young
 12. Them Bones
- Encore
01. Dirt
 02. Rooster
 03. Would?